

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 357

8 pagini — 15 bani

Miercuri 27 octombrie 1954

Predarea cotelor la timp și în întregime — o datorie a fiecărui producător agricol

Toamna, oamenii muncii de la sate string recoltele, pun temelie belșugului de cereale pentru anul viitor, își pregătesc gospodăria pentru iarnă.

În pas cu aceste munci, cei mai mulți țărani muncitori își îndeplinesc o datorie patriotică și predau cotele către stat, hotărâți să întărească și mai mult alianța cu frații lor de la orașe, cu muncitorii.

Din cătunele și din satele patriei corespondenții ne vestesc că mulți țărani muncitori, urmînd exemplul comunistilor, și-au predat în întregime cotele pe anul 1954. Așa stau lucrurile în comunele Glodeni, Bălănești și Mușetești, raionul Tg. Jiu. Țăranii muncitori din Bălănești privesc cu dragoste și respect spre consătenii lor Văduva Constantin, Iorgoiu Elena, Horhoianu Gr. Grigore, Cindea Elena, care au fost cei dintii din comună care și-au predat cotele pe întreg anul. Cuvinte de laudă se pot spune, de asemenea, despre țărani muncitori din comuna Semlac, regiunea Arad, care și-au predat în întregime cotele de porumb pe anul 1954. Mulți țărani muncitori și-au predat la timp și cotele de produse animale. Bunăoară țărani muncitori din comuna Buchin, raionul Caransebeș, au predat în întregime cotele de carne de vacă pentru primele trei trimestre ale anului. În momentul de față ei se întrec să fie fruntași la predarea cotelor de produse animale pe ultimul trimestru al anului.

Mai sînt însă comune unde predarea cotelor către stat a rămas mult în urmă. De pildă, în comuna Fărcașele, raionul Caracal, pînă la 22 octombrie cotele de porumb nu erau predate decît în proporție de 28 la sută. O situație asemănătoare există și în comuna Ștefan Vodă, raionul Călărași; aici deși cei mai mulți țărani muncitori și-au predat cotele, totuși comuna e codașă, din cauză că chiaburii nu și-au îndeplinit obligațiile față de stat.

Acum anul e pe sfîrșite. Țăranii muncitori care au rămas în urmă cu predarea cotelor, să se grăbească ca în cel mai scurt timp să și le achite. A preda cota la timp înseamnă a lua parte din plin la lupta pentru fericirea poporului, înseamnă a hrăni pe tinerii noștri ce fac armata, pe copiii ce învață în școli; a preda cota la timp înseamnă a asigura cu materii prime industria bunurilor de larg consum, bunuri care cu fiecă zi trec tot mai mult pragul casei țaranului muncitor.

Să răspundem cu cinste și la vreme ajutorului pe care ni-l trimite brava noastră clasă muncitoare, statul nostru democrat-popular.

Țărani muncitori, predați cu drag și la timp cotele cuvenite statului! Întreceți-vă în îndeplinirea acestei datorii patriotice! Să nu rămînă nici un țaran muncitor, nici un producător agricol cu cota nepredată la timp!

O expoziție a recoltelor bogate

Zecile de planșe vîscolorate, grafice mari cu explicații pline de miez și toate celelalte exemplare de recolte bogate reușesc să convingă pe vizitatorii expoziției din Sighișoara de rezultatele muncii rodnice obținute pe ogoarele raionului lor în anii puterii populare. Aici poți vedea și portrete de fruntași care au obținut recolte nemaiîntîlnite prin acest raion. Printre aceștia sînt brigadierul Dop Ioan, de la gospodăria colectivă din Laslea, care a obținut anul acesta 42.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar, al președintelui gospodăriei agricole colective din Vulcan, gospodărie unde anul acesta s-a obținut 33.000 kg. cartofi la hectar, și multe alte tablouri cu fruntași de pe o-

goare. Vizitatorii s-au interesat amănunțit cum de-au obținut gospodăria agricolă de stat din Dumbrăveni, gospodăria agricolă colectivă din Laslea, Archita și Nadeș recolte de grâu de peste 2.500 kg. la hectar.

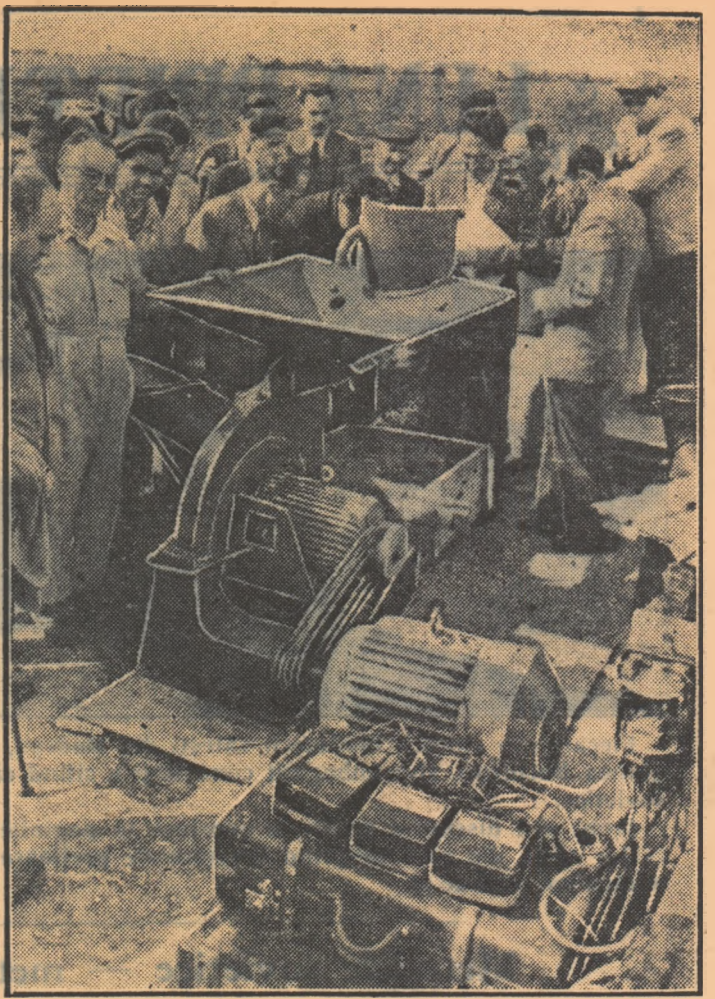
Lucrătorii de la gospodăria de stat din Sighișoara au adus la expoziție, printre altele, conopidă cu recoltă de 15.000 kg. la hectar și varză cu recoltă de 40.000 kg. la hectar.

Cele văzute la expoziție îi îndeamnă pe oamenii muncii de la sate să pornească cu mai multă încredere la cîștigarea de recolte îmbelșugate.

Grigoriu Marcel
corespondent

Luna trecută a avut loc la stațiunea experimentală Băneasa a Institutului de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, o demonstrație practică în cadrul căreia a fost prezentată o nouă mașină pentru prepararea hranei animalelor, realizată în țara noastră.

În fotografie se văd specialiști din diferite instituții și ministere asistînd la demonstrație.

Să terminăm cît mai grabnic însămînțările de toamnă

In frunte la însămînțări

Adesea în nopțile acelea de toamnă îl puteai vedea pe Grigore Formagiu, țaran muncitor din comuna Belcești, raionul Hîrlău, arîndu-și ogrorul la lumina palidă a lunii. Acum, grîul pe care l-a semănat, ca și cel semănat de Vasile Tănase, Iulian Grigore, Florea Petrache, care au terminat printre primii însămînțările, a răsărit frumos, îmbrăcînd țarina în covoare verzi, întinse.

Asemenea acestor vrednici gospodari, majoritatea țăranilor muncitori din satele comunei Belcești au ieșit din vreme pe ogoare la însămînțări. Discutînd proiectul de Directive al ce-

lui de al II-lea Congres al partidului, ei s-au convins că respectînd întocmai regulile agrotehnice, vor asigura pe viitor recolte bogate. Pînă la 16 octombrie, țărani muncitori din comuna Belcești au însămînțat 1.147 hectare cu culturi de toamnă, din 1.450 planificate. Pentru rezultatele lor frumoase în campania agricolă de toamnă, șeful popular al raionului Hîrlău le-a înmînat steagul de comună fruntaș în întrecerea patriotică.

Acum sînt mîndri de victoria lor

Cei din Ișalnița, raionul Craiova, erau foarte mîniși acum cîteva zile, cînd vecinii lor îi arătau cu degetul că-s codași la însă-

mînțări. La 19 octombrie aveau semănat numai 40 hectare cu grâu. Văzîndu-se codași, ei s-au înțeles să iasă toți pe ogoare la însămînțat. În sprijinul lor au venit și comitetul executiv al șefului popular, comunistii, deputații și agitatorii. Și astfel în numai 4 zile, folosînd toate forțele și atelajele, s-a reușit să se însămînțeze peste 450 hectare cu grâu, din cele 625 hectare planificate și peste 60 hectare cu orz și seacă.

Printre cei ce au dus o luptă dirză în această campanie se numără și comunistul Nicolae Nicolae, deputatul Constantin Fola, țărani muncitori Ion Gavrila, Matei Grigore și mulți alții.

Fruntașii și codașii raionului Făgăraș

Pe ogoarele din jurul comunei Beclean din raionul Făgăraș, țărani muncitori lucrează cu însuflețire. Ei scot din pămîntul negru cartofi mari, frumoși. Rodul e bogat.

De pe ogoare pleacă spre baza de recepție zeci de care. Țăranul muncitor Jiga Matei cîntărește sacii plini cu cartofi mari, frumoși. Din 16.000 kg cît a scos el la hectar, a ales pentru cotă cartofii cei mai buni. Vrea ca muncitorii din fabrici să fie aprovizionați la vreme și cu cartofi aleși. Și ca el gîndesc mulți țărani muncitori din Beclean.

„Mai multe vagoane cu cartofi să ia drumul orașelor. Dacă dă înghețul, cartofii sînt în pericol. Să ne grăbim deci cu predarea cotelor”. Aceste cuvinte rostite la stația de radioficare a comunei de către Opreș Ioan, directorul căminului cultural, au fost înțelese de către toți țărani muncitori din comună. Apoi, agitatorii și deputații care au mers din casă în casă ducînd muncă de lămurire de la om la om, le-au arătat producătorilor de cartofi că muncitorii care le trimisese mașini, unelte, pînzeturi și alte produse, trebuie aprovizionați din vreme cu cartofi.

De la Beclean și pînă în comuna Mîndra e o cale de cîteva kilometri. Și aici timpul e frumos, pămîntul a rodit din

belșug. Dar pe cîmp vezi puțini țărani muncitori care recoltează cartofi. La baza de recepție sînt puține care. Pe cîmp nu clocotește freacăta muncii. Tovarășii din comitetul executiv al șefului popular din Mîndra au plan de muncă privind recoltarea cartofilor, dar el e îndeplinit deabia în proporție de 47 la sută. Seara, pe ulițele satului, țărani muncitori se adună în grupuri. Nici un deputat nu-i între ei. Nimeni nu le arată de ce trebuie să și predea la timp cotele. Și cum ar putea să facă lucrul acesta deputații Bocea și Buzache Ion, cînd nici ei nu și-au predat cotele?

Țărani muncitori fruntași la predarea cotelor sînt și aici. Așa este Chima Alexandru, Bela Alexandru, Mihailă Gheorghe și alții, dar ei nu sînt popularizați la panoul de onoare al comunei. De ce? Fiindcă acest panou nu există. Comuna Mîndra a rămas în urmă cu colectarea cartofilor.

Cei din Beclean și cei din Mîndra — fruntașii și codașii raionului la predarea cotelor, trăiesc în sate despărțite doar de cîteva kilometri. Nimic nu-i împiedică pe mîndreni să urmeze pilda fruntașilor din Beclean. Trebuie numai să pășească grabnic la muncă avîntată și chibzuit organizată, pentru a cîștiga cît mai repede timpul pierdut.

I.I. Borza

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Fiecare din cititorii bibliotecii sătești din Budești, regiunea București, și-a îmbogățit cunoștințele citind cărți sovietice.

Iată-i aici discutând probleme cuprinse în paginile acestor cărți, din care desprind învățăminte prețioase în munca lor de zi de zi.

Metodele sovietice — metodele noastre

Sătule de sbucium, ca surorile din poveste care s-au pierdut în codri, Tirnavele se regăsesc strângându-se parcă în brațe după o lungă călătorie. Se unesc lângă Blaj. Și mergând așa braț la braț spre a se întâlni cu Mureșul pentru totdeauna, scaldă satele care se întind de-a lungul malurilor, oglindindu-se în undele lucii. Unul din aceste sate este și Cisteiu. Aici se află gospodăria agricolă colectivă „Partizanii păcii”, printre primele pe raionul Alba Iulia. Mergând spre sediul ei, dai în cale de o pancartă roșie, pe care scrie cu litere de o șchioapă: „Să aplicăm cu toții metodele agrotehnice sovietice, spre a obține recolte bogate”.

„Astea-s roadele metodelor sovietice — mi-a spus tovarășul Cîrnaț Valer, grădinarul colectivei, arătându-mi grădina. După exemplul sovietic am răsadit roșii, castraveți și pepeni în ghivece nutritive. Femeile noastre, astă primăvară, frământau pământul negru amestecat cu gunoi bine putrezit și stropit

cu ud de grajd, pînă sco-teau un fel de cocă, pe care apoi o turnau în niște tipare. Din ele femeile făceau un fel de cubulețe de pământ, drăcoveniile astea de ghivece. După ce le lă-sau să le mai ia vîntul un pic, puneau sămînța de pepeni în ele și le băgau la răsadnițele calde. Cînd răsadirile au dat trei frunzulițe, le-am luat cu cuiburi cu tot și le-am pus în pămînt. Așa că firul de pepene n-a mai suferit nimic la mutarea lui din loc în loc. Rădăcinile au rămas întregi, nu le-am mișcat. Le duceam ca pe pui, cu cuiburi cu tot.

— Să ne fi văzut pe noi acum doi ani cum am pus griul. Ieșiserăm cu toate atelajele — spune Aurel Man, secretarul organizației de bază. — Unii mergeau cu mașinile în lung și alții în lat. Și am pus 56 hectare cu griu semănat în rînduri încrucișate. De pe ele am scos în vara lui 1953, 140.000 kg. boabe, adică 2.500 kg. la hectar. Cu toate că în anul acesta a fost o vară secetoasă prin părțile noastre, totuși noi am

Serbare populară la Birlad

Parcul de cultură și odihnă al orașului Birlad răsuna în duminica aceasta a lui octombrie de cîntece și voie bună. Se sărbătorea „Luna Prieteniei Romino-Sovietice”. Programul s-a început cu dansuri sovietice executate de echipe ale căminelor culturale. Nu știai la ce să te uiți mai întîi. La frumoasa pavoazare, la jocuri, la standurile de cărți românești și sovietice rînduite cu măiestrie, ori la expoziția „Rezultatele planului economic al U.R.S.S. pe anul 1953” cercetată de mii de vizitatori.

Constatare despre cartea sovietică

Mecanici, tractoriști, lucrători, tehnicieni și funcționari de la gospodăria de stat Bălteni, au ascultat cu multă atenție prezentarea romanului „Lelo”, făcută în ziua de 20 octombrie de un redactor al Editurii „Cartea Rusă”. Aflară astfel sumedenie de lucruri din viața colhoznicilor gruzini, despre care vorbește cu atîta căldură autorul, A. Ceișvili. Cu romanul în mînă, mulți dintre cei de față luară apoi cuvîntul, punînd întrebări, discutînd unele momente din întrecerea însuflețită în lupta pentru recolte mari, a celor două colhozuri gruzine.

Constatarea s-a încheiat cu angajamentul muncitorilor din gospodăria agricolă de stat Bălteni, raionul Răcari, de a citi cit mai mulți din ei acest roman, care oglindește munca însuflețită a oamenilor sovietici și de a lua pildă de la ei.

Din carte am învățat cum să obținem recolte bogate

6.300 kg. știuleți de porumb și 2.150 kg. floarea soarelui — recolte medii la hectar — sînt cifre cu care mă pot mindri.

Și acum să vă povestesc cum am obținut aceste recolte.

Intr-o zi, să tot fie vreo 3 ani de atunci, directorul căminului cultural îmi spuse, printre altele, despre un colhoznic sovietic care a obținut la porumb o recoltă de peste 20.000 kg. Am rămas uimit și nu-mi prea venea să cred. Totuși, cînd mi-a dat să citească broșura în care scria despre acest colhoznic și încă despre mulți ca el — adevărați maeștrii ai recoltelor bogate — m-am convins. De vreme ce scrie cartea, îi adevărat. Vara trecută m-am întîlnit cu tovarășul Hossu de la raion. Auzind omul că am citit despre acel colhoznic sovietic, începu să mă îndemne să muncesc și eu ca el. Căci cine știe, poate voi obține și eu recolte mari. Multe zile după aceea m-a frămîntat îndemnul lui: să fac sau să nu fac și eu muncile cum scrie la carte? Totuși mi-era tare greu să renunț la tot ceea ce am apucat din bătrîni. Adică ce, ei nu se pricepeau la agricultură? Inșă

pînă la sfîrșit mi-am călcat pe inimă.

Și iată-mă că încă din ultimele zile ale verii am început să-mi pun în aplicare gîndul care mă frămînta. Mi-am dezmiriștit ogorul, căruia mai tîrziu i-am făcut o arătură adîncă de-o palmă. Iarna, am avut grijă să-mi aleg sămînța și să-i fac nu una, ci două probe de încolțire. Nu de alta, dar să fiu sigur că mi-i sămînța curată și sănătoasă. În primăvară, cînd pe cîmp mai erau încă petece de zăpadă, m-am dus și mi-am grăpat pămîntul, iar după aceea am însămîntat floarea soarelui. Căci așa îi bine pentru sămînța de soiul „Jdanov”, fiindcă are înveliș gros și mult ulei în ea. Deci îi trebuie multă umezeală pentru încolțire. Trebuie să vă mai spun că atît la floarea soarelui cît și la porumb am făcut însămîntatul în cuiburi așezate în pătrat, după care am mai grăpat odată pămîntul. Peste vară am făcut trei prașile, iar florii soarelui i-am făcut și polenizare artificială.

Cu cît se apropia toamna, cu atît mă bucuram mai mult cînd vedeam cum îmi cresc „oștenii”. Căci așa îmi plăcea să le spun, fiindcă erau falnici și aliniați ca niște oșteni. Culesul florii soarelui l-am făcut în rate, fiindcă nu toată se copsese în același timp. Și astfel nu lăsam pe cele coapte să se scuture.

De cîrînd, am citit proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii și am văzut ce sarcini mărețe ne revin nouă, țărănilor muncitori. De aceea, m-am hotărît să obțin și la anul o recoltă tot la fel de mare. Iar din cunoștințele mele — pe care le-am căpătat din cartea sovietică — voi împărții și altor consăteni. Acum dorința mea e să-i văd pe acei îndărătnici, așa cum eram eu acum un an, că vor renunța la obiceiurile învechite și vor munci ca la carte.

Cosma Carol

țaran muncitor din comuna Berghia, raionul Tg. Mureș

scos cu 2—300 kg. griu la hectar mai mult decît individualii. De asemenea, și la porumb am strîns mai mult decît ceilalți țărani cu vreo 4—500 kg. la hectar. Cele 30 hectare de porumb le-am semănat în cuiburi așezate în pătrat. Anul care vine o să mărim suprafața însămîntată cu floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat, a cartofului iarovizat, și a numărului de ghivece nutritive.

Și rizînd, parcă își ceru iertare.

— Știi, am îndrăgit mult metodele sovietice, că le spunem acum metodele noastre...

Metodele noastre! Pentru aceste metode oamenii de știință sovietici au muncit mult. Colhoznicii le-au experimentat, au trecut la aplicarea lor pe suprafețe uriașe și au dobîndit recolte nemaivăzute. Acum le folosesc și oamenii muncii din țara noastră și obțin recolte cum nu s-au mai pomenit. Iată de ce le spun cisteienii „metodele noastre”.

Ion Gheorghie

Filmul „Destinul Marinei Vlasenko”

În cîrînd, pe ecranele cinematografulor sătești, țărăni muncitori vor privi atenți imaginile filmului „Destinul Marinei Vlasenko”.

Colhoznică Marina Vlasenko este părăsită de soțul său, ajuns inginer agronom. În inima ei dragostea pentru Terenti este încă vie. Dar Marina nu se lasă stăpînită de dragostea unui om care-o părăsește. În clipele grele ale vieții îi vin în ajutor oamenii din colhoz și secretarul organizației de partid, Taras Ciurmak. I se încredințează conducerea unei brigăzi.

Iureșul muncii, preocuparea permanentă pentru îndeplinirea conștiințioasă a acestei îndatoriri o fac pe Marina să mai uite din necazurile ei personale. În scurt timp, brigada condusă de ea devine fruntașă. Marina încearcă și reușește să găsească noi metode pentru înmagazinarea unei cantități mai mari de zahăr în sfecla de zahăr. Aplicînd metodele ei, colhozul reușește

să strîngă o recoltă de sfeclă de zahăr foarte bogată. Pentru munca

O imagine din film.

deosebită, Marina este răsplătită cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Dornică de învățătură, ea pleacă la Kiev. Se întoarce în satul său agronom. Intr-o zi, vine la ea corespondenta unui ziar din capitală, Jenia Iurcenko, logodnica lui Terenti. Ea află că logodnicul său avea soție și copil. Jenia revoltată de purtarea lui Terenti, îi respinge dragostea.

Terenti rămîne singur. El crede că va reîncepe viața alături de fosta lui soție. Marina înțelege însă că nu mai poate trăi laolaltă cu un asemenea om. Ea își regăsește fericierea în muncă, alături de credinciosul Gnat, președintele colhozului, care încă din tinerețe o iubea și o ceruse în căsătorie.

Filmul „Destinul Marinei Vlasenko” este o realizare prețioasă a cinematografului sovietic. El va place mult și spectatorilor de la sate.

Gh. Bălan

Și în comuna Greci proiectul Directivelor prinde viață

Cele mai de seamă probleme care-i frământă pe țărani muncitori din comuna Greci, raionul Strehaia, se discută la căminul lor cultural. De curind, în cadrul unei adunări obștești, s-a prelucrat aici proiectul Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului, cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Țărani muncitori Sandu Cojocaru și Gh. Bolocan au propus să se desțelenască în hotarul comunei lor o întindere cuprinzând 10 hectare pământ nepro-

ductiv. Propunerea lor a fost primită cu multă însuflețire de ceilalți țărani muncitori.

Zilele trecute, la căminul cultural s-au arătat urmările angajamentelor ce s-au luat în adunarea obștească.

— Și în comuna noastră proiectul Directivelor a prins viață. Nu 10, cât ne luasem angajamentul, ci 14 hectare de pământ am desțelenit noi. Ele vor dăru-i patriei mii de kilograme de produse agricole în plus — a spus cu bucurie în glas secretarul organizației de bază din comună.

Terenuri ce vor fi redade agriculturii

Pe valea pârului Zeletin, de pildă, între comunele Burdusaci și Glăvănești, pe o lungime de 14 km, se află nefolosite peste 400 hectare teren nedat, bun de agricultură. În prezent acest teren este acoperit cu tufe de sălcii și mii adus de apele Zeletinelui. Organele raionale și comisiile de cercetări din raionul Zeletin au programat ca în scurt timp să fie începute pe această vale lucrările pentru canaliza-

rea pârului Zeletin, iar terenul neproductiv să fie desțelenit și redat agriculturii în viitorii 2-3 ani. Țărani muncitori din comunele Burdusaci, Motoșeni și Glăvănești au primit cu multă bucurie această veste și au arătat, în cadrul adunărilor obștești, unde au dezbătut proiectul de Directive, că vor porni imediat la începerea lucrărilor.

Gh. Lupan
corespondent

Pornesc cu avânt la înlăptuirea proiectului de Directive

În numeroase sate ale raionului Gura Jiului s-a dezbătut proiectul de Directive al Congresului. Cu acest prilej mulți țărani muncitori au luat cuvântul, făcând propuneri prețioase în vederea punerii în viață a prevederilor proiectului de Directive.

„La noi în comună — a spus comunistul Marin Durău — se dezvoltă foarte bine viața de vie, pentru că terenul este nisipos. De aceea, vom face ca suprafața cu vie să se extindă cu încă 30 la sută față de suprafața cultivată cu vie care se găsește în prezent la noi“. Alți viticultorii au propus ca încă din toamna aceasta să se caute so-

luri de viță mai productive, cu care să se planteze noile vie și să se completeze golurile. De asemenea, mulți săteni, printre care I. Onete, O. Duculescu, au arătat că în comuna lor sînt cîteva zeci de hectare teren care pot fi redade agriculturii.

Comitetul executiv al sfatului popular și-a luat angajamentul de a sprijini pe țărani muncitori în procurarea soiurilor de viță pentru cele 35 hectare ce se vor planta în toamna aceasta, cît și pentru ridicarea digului la Dunăre, pentru a fi redat agriculturii, în cel mai scurt timp, terenul inundabil.

COLECTIVIȘTI FRUNTAȘI

Ustia Trandafir, e membră în gospodăria colectivă din comuna 23 August, raionul Negru Vodă. Ea se numără printre colectiviștii fruntași.

Colectivistul Petracne I. Florea lucrează cu multă râvnă și pricepere la muncile agricole. Conducerea gospodăriei colective din Budești, raionul Oltenița, l-a evidențiat în muncă.

Dumitru Gh. Tănase face parte din aceeași gospodărie colectivă. Prin munca sa rodnică a devenit fruntașul gospodăriei.

După un an de muncă în întovărășire

Cît de darnic e pămîntul lucrat după știință, cu tractoarele și mașinile statului. Acest lucru îl spun deseori țărani muncitori întovărășiți din satul Sălăgeni, raionul Codăești. După un an de muncă laolaltă, ei au cules recolte bogate, cu toate că în vară au căzut puține ploii prin partea locului. La grâu au obținut 1.100 kg. la hectar, cu 400 kg. mai mult ca țărani muncitori care au lucrat pămîntul în mod individual. De asemenea, la porumb au scos o producție medie de 1.911 kg. la hectar, cu 1.000 kg. mai mult ca în sectorul individual.

Intovărășiții au dobîndit producții sporite și la orz și ovăz. De curind, după ce au predat cotele statului și au achitat plata S.M.T.-ului, au trecut la împărțirea recoltelor de porumb și floarea soarelui. Ciobeică Ion a avut însămintate 2,19 hectare cu porumb și floarea soarelui și a dus acasă 3.850 kg. porumb și 950 kg. floarea soarelui. De asemenea, întovărășitul Damian D. Gheorghe a primit aproape 4.000 kg. cereale de pe 2,15 hectare cultivate cu porumb și floarea soarelui.

Chirilă Axinte
corespondent

Va avea bucate din belșug

Și acum își amintește Ion Anghel de discuția aceea aprinsă cu Constantin Oancea, bibliotecarul căminului cultural din comuna Vinători, raionul Tg. Neamț.

— Auzi vorbă! Să-mi semăn eu porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Adică să fac experiență cum s-ar zice pe socoteala mea.

Dar bibliotecarul cămi-

nului a izbutit totuși să-l convingă pe Ion.

...De toate acestea și-a amintit într-una din zilele trecute, cînd privea împreună cu Oancea, recolta sa bogată de porumb. A adunat anul acesta bucate frumoase și spornice cum n-a adunat în nici un an: 3.000 kg. porumb la hectar.

Ion Apetroae
corespondent

Mai puțină văicăreală și mai multă treabă

Toată ziua stă în birou. Nu iese pe teren, de i-ai polei drumul cu aur. Și-a strîns în jurul lui cîteva dosare și răsfoiește din cînd în cînd cîte unul. Se cunoaște că s-a îndrăgostit de ele. Doar nu degeaba e secretarul sfatului popular din comuna Romanuști, raionul Craiova. Știe să scrie frumos, citește în fiecare seară tot felul de romane, însă nu știe un lucru: nu știe cum merg însămintările. Adică știe că merg prost, dar tace și stă mai departe în biroul său. Ce să facă omul? Agentul agricol e plecat la raion, președintele sfatului popular comunal s-a dus în satul Braniștea cu niște treburi personale urgente, numai el, Tudose Mircea, gogeamite secretar, stă la sfat

și așteaptă, doar, doar, va urca procentajul de 25 la sută cu însămintările ceva mai sus. Însă procentajul nu urcă. Nu urcă, fiindcă nici atelajele din comună nu sînt folosite toate la însămintări. Nu întimplător la cele patru centre de triorat și tratat semințele munca merge prost. Tovarășul secretar, Tudose Mircea, nu cunoaște nici măcar ce cantitate de semințe s-a triorat și tratat. Din ce cauză? Din cauză că nu a trecut niciodată pe la aceste centre să vadă cum funcționează. Și de ce ar ieși afară din birou, să meargă în comună sau pe cîmp, cînd la sfat e cald și bine și de la raion nimeni nu vine?

C. H. Dumitrescu
corespondent

CÎT MAI MULTE PRODUSE VALORIFICATE PRIN COOPERATIVE

COOPERATIVA DIN APOLD E ÎN FRUNTE

Țărani muncitori din satele și comunele regiunii Stalin se conving tot mai mult de avantajele ce le pot avea prin valorificarea prisosului de produse agricole prin cooperative și încheierea contractelor de creștere și îngrășare a animalelor. Datorită acestui fapt, cooperativa din comuna Apold și-a depășit planul la achiziții și contractări pe luna septembrie cu 71,90 la sută, devenind fruntașă pe raion. Numai la cartofi, ceapă și roșii, planul de achiziții a fost depășit cu 11.646 kg. De asemenea, tot în această perioadă s-au achiziționat peste plan 3 bovine și

156.600 kg. fîn. Pentru cel de al 4-lea trimestru, cooperativa din Apold a mai încheiat încă 58 contracte cu țărani muncitori.

VALORIFICĂRI DE FRUCTE ȘI CEREALE

Comuna Merei din raionul Buzău este așezată într-o zonă deluroasă. Țara-

nii muncitori de aici se ocupă mai mult cu pomicultura și viticultura. De cîteva ani încoace ei dau o mare atenție valorificării

produselor lor prin cooperative. Anul acesta, numai în perioada de la 1—20 octombrie, în această comună s-au valorificat 18.724 kg. struguri și 1.284 kg. gutui. În afară de acestea, țărani muncitori din Merei au mai valorificat și însemnate cantități de grâu, porumb și alte produse. Succesele obținute se datoresc în bună parte muncii organizate și susținute dusă de consiliul de conducere al cooperativei.

Cele mai mari cantități de struguri, fructe și cereale au fost valorificate de către țărani muncitori Titi Alexandru, Milea Drene, Gheorghe Dănoiu, Nicolae N. Alexe, Radu Crăciun și Constantin Petrescu.

Paul P. Duță
corespondent

La silozul din comuna Budești, raionul Oltenița, vin țărani muncitori să-și predea cotele convenite statului. În fotografie: țărani muncitori Mușat Constantin din comuna Radovan, predindu-și cota de porumb către stat.

O megliorată

Trei luni de zile să nu-ți vezi familia, nu-i lucru de șagă. Mai ales că ai lăsat-o acasă la vreme de iarnă. Patru copii în casă, vitele în grajd, oițele în saivan, lemnele netăiate grămadă în șură... Așa le-a lăsat Coriolan pe toate... Nevasta l-a urmărit din poartă cum se depărtează pe drum, cu mersul lui legănat de om înalt. Lăcrima nevasta. Lăcrima, dar n-ai cum să-l oprești pe Coriolan când își pune ceva în gând...

Coriolan se ducea la regiune, la o școală de partid.

O singură dată a venit acasă. În plină iarnă. Lumea zăcea sub o crustă albă înăbușită de greutatea zăpezii și ferecată într-un ger grozav... Cerul limpede, ca de cristal, părea foarte subțire și înalt, înalt, atât de subțire și de înalt că te așteptai din clipă în clipă să plesnească, să se crape în cioburi albastre. Soarele, atârnat undeva către marginea bolții, scăpăra neputincios, zgribulit și el de frig...

Coriolan găsi acasă totul în ordine... Vitele curate și sătule, copiii sănătoși, făină în ladă. Numai lemnele se împuținaseră îngrijorător. Ii spuse nevastei să taie cei doi saci cmi din fundul grădini, dacă nu va răzbi altfel, apoi se duse la sediul organizației și stătu îndelung de vorbă cu cei doi membri din birou. Pe urmă, a doua zi chiar, Coriolan se întoarse la regiune și nu mai dădu prin sat.

Colea, spre primăvară, când încep streșinile să lăcrimeze înția dată și hlamida albă să se subție, sosi Coriolan de la școală... Sosi și-și văzu de treburile sale. Au trecut zile, au trecut nopți, se împliniră săptămâni. Primele sălcii se

gătiră cu mîișori... pămîntul aburea, scăpat la lărgime. Fumegau dealurile... Se desprimăvăra.

Intr-o astfel de zi, Coriolan intră la sfatul popular și bătu în ușa președintelui.

— Ascultă, Iosube, — începu el, fără să-i dea binețe — poți să mă lămurești ce-i asta?

„Asta“ era o hirtie.

— Pot. E obligația ta de predare...

— Asta nu-i a mea, tovarășe președinte. Uită-te bine.

Președintele, om ca la patruzeci de ani, cu fața plină de crețuri și cu o mustață rară, puțintel căruntă, zimbi cu îngăduință.

— Drăguțule, mă uit cu amindoi ochii... Văd că-i a ta.

— Iar eu îți spun că nu-i... Ți-o las, cercetează prin cata'oagele și registrele ce-lea și-ai să vezi că nu-i a mea... Dar mai ales, apleacă urechea la ce se vorbește prin sat.

Vădit, Coriolan era supărat. Sprinceană dreaptă îi tremura, toată partea dreaptă a obrazului i se zbătea, lucru bine cunoscut de toată lumea. Rămăsese cu acest semn încă din război.

Președintele nu se simți bine... Ar fi vrut să-i răspundă și nu știa ce... Mormăi ceva înfundat, luă hirtia, minios oarecum și-o aruncă în sertar.

— Vezi să n-o uiți acolo. E lucru serios! Ii atrase atenția Coriolan.

Coriolan își cercetase obligația de predare numai în ziua aceea. Nu se gândise la ea pînă nu-l întâlni, din întâmplare, pe Gavril Sfîrla. Gavril nici nu stătu de vorbă. Ii aruncă un „să fii sănătos“ cu așa ton, parcă l-ar fi injurat. Ii lăsă

schită de Dumitru Mircea

pe Coriolan în drum, mut de uimire. A scoate de la Gavril vreo lămurire, era tot una cu a scoate zăr din piatră. Se știa asta. Așa dar, Coriolan își întrebă nevasta.

— Cică are cotă mare — lămuri dînsa.

— Ei și? Pentru asta să se supere pe mine? A cerut as-toamnă două hectare din 308. I s-au dat. I-a crescut și cota. Lîmpede.

Nevasta dădu glas încet de lîngă plită, învăluită cu oa'ele:

— Zic unii că nouă nu ne-a crescut... Și noi am primit două hectare.

— Ei, drace!... Măi, nevastă, măi. De ce nu mi-ai spus pînă acum?...

— Parcă tu mi-ai zis să nu mă iau după vorbe...

Coriolan ar fi vrut să-i arunce: „depinde de vorbe!“, dar își trase pe seamă că nu știe ce se vorbește, așa că vru să afle numai decît. Află. Nevasta, ca toate nevestele de pe lumea asta, avea știință despre toate cite se petrec, ori se pot petrece în sat.

În mai puțin de zece minute Coriolan știu că, dintre cîți luaseră pămînt din 308, să-l cultive, numai lui nu i se modificase obligația de predare... Iar în sat spuneau unii „vezi dacă-i secretar și comunist?... S-a învățat Coriolan, n-ai grijă. He-he... Lumea lui. Face cum crede și nu dă socoteală nimănui!“

Coriolan nu mai putea de rușine și de ciudă. Vorbele acelea, loveau chipurile în Coriolan, dar ținteau cu osebire în ceva mult mai tare decît el... În partid. A'ea erau dușmănoase și în spatele lor se vedea de la o poștă rinjetul dușmanului.

„Am să i-l astup!“ ho-

tărî Coriolan, izbînd cu pumnul în hirtia dinaintea lui. Apoi se sculă, ieși în uliță și bătu în poarta primului membru de partid.

— Ei cum stăm, tovarășe? Întrebă Coriolan a doua zi, în biroul președintelui.

Erau de față președintele, nițeluș încurcat, referentul agricol și Tănase, membru în biroul organizației.

— Cum să fie? Nu-i nimic. Se face convenita rectificare și-i gata treaba.

— E ușor, așa-i? Simplu...

— După cum vezi. — Prin urmare, se putea face la vreme!

Președintele strîmbă din nas, nemulțumit.

— Măi, colțos mai ești... Tu nici n-ai semănat pămîntul ăla afurisit și te zburlești pentru cotă...

Te-a apucat zorul.

— Nici alții nu l-au semănat.

— Erai dus. De unde să știm cu ce gînduri vii de-acolo? Ceilalți ne-au spus ce seamănă.

— De ce nu mi-ați scris? De ce n-ați întreat-o pe Saveta? Ea nu-i om?

Președintele vedea că dreptatea e de partea lui Coriolan. În gînd se critica aspru pentru neglijența aceea. Habar n-avuse de obligația lui Coriolan, pînă nu-l întrebase pe referent.

Ieri. Din această greșeală, a pîlpîit mai întîi un foc mocnit, pe urmă s-a încins o pălălaie. Dușmanul nu doarme... A apucat de o verigă și-a întîns un lanț de răutăți. Are dreptate Coriolan. Acum scoate vorbele din sat; scoate-le, dacă poți.

— Așa-i — spuse Coriolan într-o vreme. Vedeți, nu v-ați gîndit la urmări. Tare mă mir de dumneata, tovarășe președinte. Tare mă mir... Asta-i lipsă de

vigilență.

— Nu-s Dumnezeu, ca să știu tot.

— Nu, dar ești comunist și se cade să știi... Trebuia să controlezi...

Președintele nu se supăra pe Coriolan. Ii ascultă critica aspră și, pe măsură ce secretarul vorbea, pe ațita prindea dragoste de el. Se dovedea încăodată cinstea lui Coriolan. Altul, cu mai puțină pătrundere, cu mai puțină grijă de bunul nume al partidului, cu nasul numai la ciștig, ar fi lăsat lucrurile baltă. Poate s-ar fi bucurat că-i rămîn mai multe bucate în hambar. Dar Coriolan, uite-l, simte că se cuvine să dea mai mult, și dă. Simte; pentru nimic în lume n-ar prilejui ocară partidului...

Iar Coriolan spusese:

— Noi, frate, ne batem în primul rînd pentru partid... Deci, pentru fericirea tuturor. Dacă ne gîndim așa, nu greșim. Nu putem greși. Iar dușmanul tocmai asta așteaptă: să greșim noi, ca să se vîre dînsul... Dă-mi obligația, tovarășe președinte. Am nevoie de ea. Mă duc să-l caut pe Gavril Sfîrla... Că-i păcat de el: om de-al nostru să rămînă în ghiara chiaburilor. Dacă erați mai cu luare aminte, n-am fi ajuns la asemenea vorbe.

Coriolan ieși în noroiul uliții. Și nu se miră că îl salută copiii, venind de la școală cu trăistile pline de cărți. Nu se miră nici de ziuă aceea caldă și plăcut mirositoare. Iși simțea inima ușoară și cugetul curat. Iși dădea seama că omul se simte bine atunci cînd biruie ceva. Coriolan învinsese atunci un atac al dușmanului, prilejuit, ce-i drept, de-o greșeală. Dar biruise... Și putea iar să privească senin în ochii oricui.

100 DE ANI DE LA MOARTEA LUI ANTON PANN

Adinc cunoscător al vieții satului, Anton Pann, unul dintre scriitorii cei mai îndrăgiți de poporul nostru și de la a cărui moarte se împlinesc, zilele acestea, 100 de ani, a creat o operă de preț pentru literatura noastră.

Poveștile, zicalele, znoavele sale sînt folosite și iubite mereu, deoarece ele își au izvorul din mijlocul poporului.

Dintre lucrările publicate de Anton Pann, au căpătat mare răspîndire în popor: Poezii populare, Culegere de proverbe sau Povestea vorbii. O sezătoare la țară, sau Călătoria lui Moș Albu și Năzdrăvăniile lui Nastratin Hoge.

Anton Pann înfierează cu ajutorul scrisului, pe nesățioșii bogați. El folosește de asemenea pana sa spre a-și bate joc de leneși, îngîmfați, vicleni și alții de același soi.

În „Povestea vorbii“, Anton Pann îi făcea să înțeleagă pe cititorii săi că de neînțelegerile dintre cei mici — de credințele lor deșarte, de superstiții — profitau cei tari, bogați. Lucrările lui Anton Pann, cum le spunea el: „de la lume adunate și iarăși la lume date“, pătrund acum în mase tot mai largi de cititori, deoarece ele cuprind adinca înțelepciune a poporului.

În lucrarea „Grădinarul păgu-

baș“ pe care o publicăm mai jos, Anton Pann ne arată cit de nedrept era cîntarul faptelor pe vremea aceea. Că, pe cită vreme

celui bogat i se îngăduiau toate fărădelegile, cel sărac era năpăstuit pentru fiecare pas ce-l făcea.

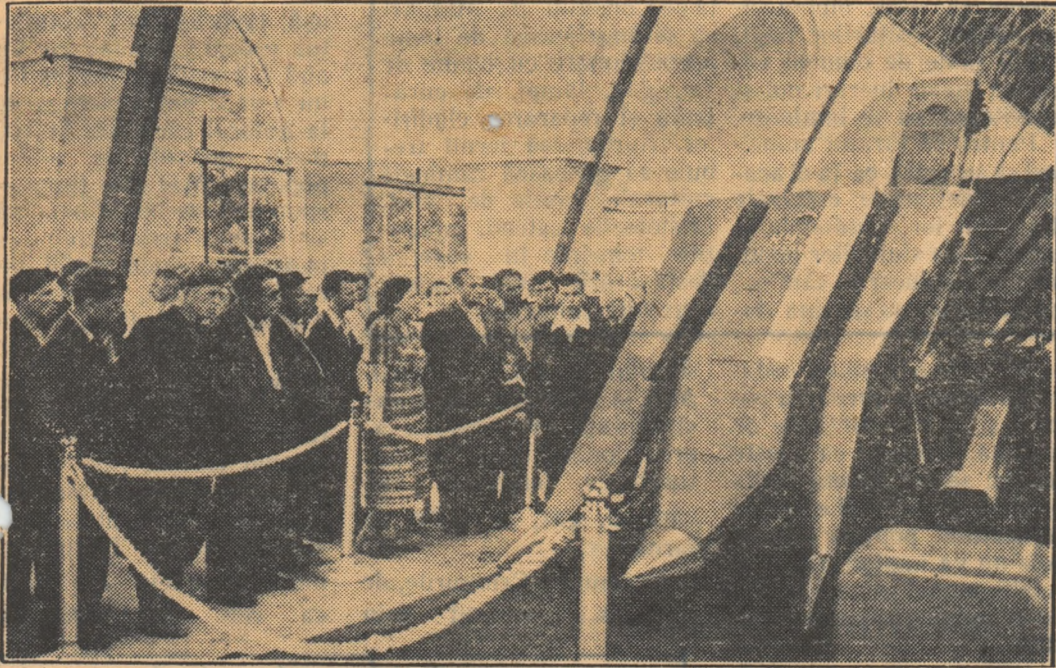
Grădinarul păgubaș

Un grădinar, oarecînd,
La zapciu în sat mergînd
Cu poclon de zarzavat,
Intr-acest chip l-a-ntrebat:
„Cocoane, ești înțelept
Și toate le judeci drept,
Rog, ca un supus ce sînt,
Să am parte de cuvînt:
Cînd în grădina cuiva
Va intra or-un bou cumva
Și o va călca de rînd
Răsadurile pascînd,
Acel sărac creștinaș
Să rămîie păgubaș,
Ori să facă în alt fel
Fiînd păcat și de el?“
„Ba, ba — zapciul a zis —
În pravilă este scris
Ca, cînd vreun dobitoc
Va intra în vreun loc
Și sadul îi va mînce

Sau călcînd îl va strica,
Stăpinul acelui loc
Să prînză vita pe loc,
Ș-a cui va fi, va plăti
Pe cit să va socoti.“
„Dacă este așa, dar
— Zise bietul grădinar —
Ca un drept judecător
Astăzi imi ești bun dator:
Vaca dumitale chiar,
Mă mir cum n-a dat în par,
Că sărînd gardul și-intrînd
A păscut toate de rînd.“
„Ce? — zapciul s-a răstit —
Vaca mea zici c-a sărit!
Și cine țî-e vinovat?
Dece nu faci gard înalt?
Și încă mai îndrăznești
Să vii să te jeluiești?
Ieși afară d-aci-ți spui,
C-acum să te bată pui!“

Cea mai înaintată agricultură din lume

La Expoziția Agricolă Unională: o combină de recoltat porumbul.

INVĂȚĂMINTE PREȚIOASE

De curind, s-a înapoiat din Uniunea Sovietică o delegație de oameni ai muncii din agricultura țării noastre, care au vizitat Expoziția Agricolă Unională. Unii dintre ei au știut să împărtășească cititorilor revistei „Albina” cele văzute cu acest prilej.

NEINTRECUȚI CRESCĂTORI DE VITE

— Înainte de a pleca în lunga călătorie spre Moscova, — spune tovarășul Lupu Petre din gospodăria colectivă din comuna Bod, raionul Stalin, președintele colectivei m-a chemat la el în birou și mi-a zis :

— Vezi Petre, noi colectivității din Bod punem mult temei pe faptele tale vrednice. De aceea, te-am ales acum tocmai pe tine să pleci la Expoziția Agricolă a Uniunii Sovietice. Ai grijă însă să privești cu atenție fiecare lucru pe care îl vezi acolo, îndeosebi cele privitoare la creșterea animalelor.

La expoziție am rămas vreme îndelungată la pavilionul care înfățișau creșterea animalelor. Am văzut acolo nenumărate soiuri de animale bine îngrijite, de la care se obțineau producții deosebit de mari. De asemenea, erau prezentate ferme colhoznice întregi. Aci mi-am dat seama ce înseamnă o bună organizare a muncii. Iată, de pildă, ferma de vaci a colhozului „Molotov” din regiunea Moscovei. În fermă lucrează numai femei. Cărățenia de aici te face să crezi că ești într-o farmacie. Ferma era formată din două grajduri încăpătoare, din care dădeai într-o sală de muls, înzestrată numai cu aparate electrice. Am aflat că înainte de a intra în sala de muls, vacile se curăță și se spală cu o mașină specială electrică. Ventilatoare puternice făceau ca în încăpe-

rile grajdului să nu se simtă nici un miros greu. Multe lucruri interesante am aflat de la responsabilii fermei zootehnice. Ea ne-a vorbit amănunțit despre metodele lor de muncă, despre nutrețurile pe care le dau vitelor, ne-a arătat când trebuie date nutrețurile, cum trebuie crescuți vițelii. Folosind metode înaintate de îngrijire și hrănire a vițelilor, ferma a ajuns să obțină anual de la fiecare vacă o producție medie de lapte de 6.185 litri.

Și acum, când carnetul meu e plin de notițe prețioase, voi propune președintelui gospodăriei ca și în colectiva noastră să se folosească cât mai multe din aceste metode înaintate.

CEA MAI MECANIZATĂ AGRICULTURĂ DIN LUME

Ce l-a interesat mai mult pe tovarășul Andreica Dragomir, șeful secției de întreținere și exploatare a mașinilor din S.M.T.-Iași?

— Ca mecanic m-a interesat să urmăresc îndeaproape cele prezentate în pavilionul „Mecanizarea și electrificarea agriculturii”. Ca în întreaga expoziție, și aici am văzut lucruri minunate. Sub cerul liber, pe o întindere de zeci de kilometri pătrați, sînt expuse în 26 săli și 12 platouri peste 1.200 mașini și mecanisme diferite, pe care ca să le fi putut cerceta pe îndelete mi-ar fi trebuit vreme îndelungată. Este drept că m-am oprit mai mult la cele mai interesante dintre ele, pe care dealtfel le-am văzut pentru prima oară în viață. Am văzut plugul „Malțev” fără cormană, cu care se ară la 40—50 cm adîncime. Mi-au atras atenția o combină lată de 6 m., trasă de un tractor de 52 cai putere, o autocombină de cereale

pe șenile, lată de 4 m., cu care se recoltează 2 hectare pe oră și multe alte mașini de acest fel. Mecanizarea a cuprins în Uniunea Sovietică toate ramurile agriculturii. La principalele munci mecanizarea a atins un nivel de peste 90 la sută.

Din explicațiile tovarășilor care ne conduceau, am învățat un lucru deosebit de însemnat, care trebuie să fie aplicat și la noi și anume: legătura strînsă dintre S.M.T.-uri și colhozuri.

SECRETELE OBTINERII UNOR RECOLTE BOGATE

Țăranul muncitor cu gospodărie individuală, Stolojan Marin, din comuna Urzicuța, raionul Băilești, își spune și el părerea.

— Nenicule, ce-i acolo e lucru mare. Neam de neamul meu n-a văzut așa măreție. Mi-e greu să aleg ce mi-a plăcut mai mult. Să vă povestesc de cele văzute la pavilionul Ucrainei. Nu de alta, dar pămîntul de acolo se aseamănă mult cu al nostru. Niște tablouri uriașe înfățișau munca și realizările harnicilor colectivității ucraineni. În numeroase colhozuri din Ucraina s-a obținut la grîul de primăvară o recoltă de 2.730 kg la hectar.

Uite, mi-am notat în carnet că în colhozul „Budionii” din regiunea Odesa, s-a obținut anul trecut o recoltă medie la grîul de toamnă de 2.350 kg., de pe o suprafață de 3.400 hectare. Numai de la grîu, colhozul a avut un venit anual de 4.800.000 ruble. Colhoznicii de aici cultivă un soi de porumb a cărui știuleți cîntăresc cîte 400 grame unul. De la acest soi de porumb ei au strîns o recoltă de 7.230 kg. la hectar.

La expoziție am aflat o

Școala agriculturii sovietice

Sînt nespuse de bucuroasă că am vizitat marea țară vecină și prietenă, Uniunea Sovietică.

Am umblat prin multe sate și am văzut bogăția colhozurilor sovietice, viața fericită și îmbelșugată a colhoznicilor.

Am vizitat în ziua oară colhozul „Lenin” din satul Ciabrocin, raionul Slobozia. Acest colhoz, format prin unirea a 6 colhozuri mai mici, a luat ființă încă în anul 1929. Are o întindere de 8.000 hectare, cu numeroase ramuri de producție. Ca să vă dați seama cît de bogată este gospodăria acestui colhoz, să amintesc cîteva cifre: colhozul

Inseamnă, de orum

are în ferme 1.200 capete de vite, 1.118 porci, 1.000 oi, 8.000 păsări și 750 cai. De asemeni, colhozul „Lenin” este înzestrat cu 32 autocamioane, 2 automobile „Pobeda”, 5 motocicletă, 2 electrostații, mult inventar agricol. Un colhoz atît de înstărit dă și colhoznicilor puțința să aibă un trai îndestulat.

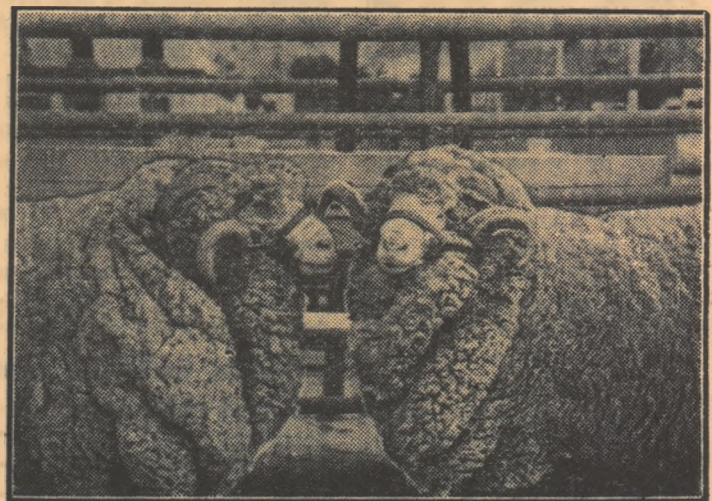
Fiecare colhoznic își are casa lui și parca a de pămînt din jurul casei. Are vacă cu lapte, porci, multe păsări, grădina de zarzavat și încă multe altele. Și cît de plăcut sînt aranjate locuințele colhoznicilor. Cu plăcere priveam în jur la scoarțele și tablourile frumoase de pe pereți, la covoarele de pe dușumea, la perdelele curate și frumoase de la ferestre, la becurile electrice care luminesc casele lor. Totul te îmbie să trăiești, să te bucuri cît mai mult de viață.

Străbătînd satul, am avut puțința să-i cunosc instituțiile sale obștești, înfățișarea arătoasă. În afara școlilor elementare, în sat se află și două școli medii. Nu există familie de colhoznic care să nu aibă măcar un singur copil student la vreo școală superioară.

În colhozurile vizitate noi am putut vedea doar o mică parte a marilor realizări ale agriculturii sovietice. Abia cînd am vizitat Expoziția Agricolă Unională din Moscova, mi-am putut da seama de măreția agriculturii sovietice și de minunatele ei perspective.

Vizitarea acestei expoziții a constituit pentru mine un prilej de învățăminte pentru care altfel mi-ar fi trebuit ani și ani. Cele văzute în Uniunea Sovietică îmi dau posibilitatea mie, ca inginer agronom, să pot fi de un folos și mai mare țăranilor muncitori din raionul Balș în lupta pe care o duc de a smulge pămîntului recolte mari, pentru îndestularea familiilor lor și a patriei.

ING. MARIANA OLARU
de la secția agricolă
a sfatului popular
raional Balș

La expoziție: berbeci de lînă fină din rasa cazahă.

Să asigurăm aprovizionarea cu lemne de foc, gaz, curățenia și repararea clădirilor instituțiilor culturale pentru buna desfășurare a muncii culturale în timpul iernii

Acolo unde treburile merg bine

Țăranii muncitori din Cotmeana, raionul Pitești, au îndrăgit căminul cultural. Și cum să nu-l îndrăgească, dacă aici își petrec în mod plăcut timpul lor liber? Aici află ei, cu ajutorul cărții agrotehnice, a conferințelor, cum să-și muncească pământul, pentru ca să-i smulgă și mai multe roade, cum să-și crească vitele mai bine.

Experiența iernii trecute i-a învățat pe cotmeneni să dea o atenție deosebită aprovizionării cu lemne de foc a căminului cultural și bibliotecii sătești. La chemarea președintelui sfatului popular, tovarășul Treveleanu Nicolae, țăranii muncitori din Cotmeana au pornit la folosirea posibilităților ce le au în comună. Ei au adunat uscături, buturi și crengi căzute din pădurea aflată în apropiere. Harnicii gospodari au strâns și rămășițele de la gater, care se iroseau fără nici un rost. În felul acesta, atât căminul cultural cât și biblioteca au fost aprovizionate cu mai bine de 3 care de lemne de foc încărcate vîrf. Acest material de foc îl au pe deasupra cotei respective care le-a fost repartizată de organele raionale.

Posibilități asemănătoare, dar situații cu totul diferite

Stoenești și Fărcașele din raionul Caracal, sînt două comune apropiate una de alta.

Pentru comitetul executiv al sfatului popular comunal Stoenești, pregătirile pentru iarnă ale căminului cultural au fost o preocupare de seamă. Într-o ședință a comitetului executiv, la care a fost invitat să ia parte colectivul de conducere al căminului, s-a discutat îndeaproape despre măsurile ce trebuie luate în vederea aprovizionării cu lemne a căminului cultural.

Echipe de țărani muncitori în frunte cu deputații lor au ieșit în zilele următoare la strîngerea lemnelor și vreăsurilor aduse de apele Oltului. Alte echipe au tăiat și cărat lemne uscate de la punctul numit Plopiște, lemne ce nu pot fi folosite decît pentru foc. Nu lipsesc nici lămpile și petrolul. S-au făcut reparațiile la sobele de teracotă și completat unele ochiuri de geamuri sparte.

Comuna Fărcașele este la cîțiva kilometri de Stoenești. Posibilitățile de folosire a resurselor locale în vederea aprovizionării de iarnă a căminului cultural sînt mult mai mari de cît în comuna Stoenești. În raza comunei există păduri cu destule vreăsură și lemne uscate ce ar putea fi folosite, dar care se irosează zadarnic. Mai mult chiar. De aproape o lună de zile

Zilele toamnei sînt pe sfîrșit. Pe tot întinsul patriei, țăranii muncitori sînt pe terminate cu strînsul roadelor agonisite, grăbesc însămînțările și curînd vor avea mult timp liber. Această vreme de răgaz, țăranii muncitori sînt dornici s-o folosească din plin. Zi de zi, seară de seară, sălile căminelor culturale,

căminului cultural i-a fost repartizată de către secțiunea culturală a raionului, o cantitate de cărbuni. Nimeni n-a găsit cu cale să se îngrijească de transportul cărbunilor, de la Caracal la comună. Ce face oare comitetul executiv din Fărcașele? Așteaptă și se vîicărește.

Comitetului executiv al sfatului popular comunal din Fărcașele, îndeosebi președintelui Rizea Ion, puțin îi pasă de munca culturală. Dar nu este de loc împlător faptul că nedîndu-se importanță muncii culturale, în comuna Fărcașele nu merg bine nici celelalte munci. Așa se face că Făr-

Unde duce nepăsarea și lipsa totală de grijă pentru căminul cultural

Căminul cultural din Miroși-Roșiorii de Vede, se află peste drum de sediul sfatului popular comunal. Orb să fii să nu-l vezi. Numai Mihai Traian, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal, nu-l vede, sau mai bine zis nu vrea să-l vadă. Și unde mai pui că Mihai Traian răspunde din partea comitetului executiv de activitatea culturală din comună.

Despre aprovizionarea pentru iarnă a căminului cultural și bibliotecii sătești, cu toate cele necesare, nici vorbă. Lemne de foc căminul cultural nu are, cu toate că pădurea este la o jumătate kilometru de sat. Putrezesc lemnele uscate pe jos. Pe marginea ulițelor sînt destui salcîmi care ar putea fi curățați de crengile uscate și rășiți acolo unde sînt prea deși.

Pe ogoare stau neculese zeci de căruțe de bețe de floarea soarelui. Nu s-a gîndit nimeni, nici din comitetul executiv al sfatului popular, nici directorul căminului cultural și nici vreun deputat din sat ca să folosească aceste posibilități locale pentru completarea combustibilului căminului cultural. De fapt unii deputați și membri în colectivul de conducere al căminului cultural, ca Alexe Ion, Pătrău Ion, Buca Ion, Diță Ion și alții, nu dau eu lunile pe la căminul cultural. Atunci cum să cunoas-

Unde treburile merg la voia întimplării

Pentru unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale din raionul Găești, căminul cultural, biblioteca sînt spocite instituții de mai mică

caselor de citit, bibliotecilor sătești, colțurilor roșii, vor fi pline de oameni veniți să învețe lucruri noi și folositoare, să se lumineze.

Pentru ca țăranii muncitori să se simtă ca la ei acasă la instituțiile culturale din satul lor, comitetele executive ale sfaturilor populare și conducerile căminelor culturale au sarcina da-

cașele este o comună codășă pe raion la predarea cotelor și la însămînțările de toamnă. Desigur că aceste lucruri se vor repeta atîta vreme cît comitetul executiv al sfatului popular Fărcașele nu va împleni toate celelalte munci pe care le are, cu o rodnică muncă culturală.

Iată dar că acolo unde sînt posibilități asemănătoare, rezultatele în pregătirile pentru iarnă sînt uneori deosebite, deoarece ele depind foarte mult de munca organelor locale, de grija pentru ridicarea culturală a satului, de inițiativa locală.

că ei nevoile căminului cultural?!

Pînă acum două săptămîni se găseau în curtea sfatului popular aproape 2.000 kg. lemne, din care avea cota sa și căminul cultural. Dar președintele, Mihai Traian, a vîndut o parte din lemne secretarului sfatului popular, care la rîndul său le-a vîndut altuia. Cealaltă parte a fost înstrăinată, de asemenea, tot cu știința președintelui.

Starea în care se află acum căminul cultural din Miroși nu îndeplinește nici pe departe condițiile unei activități culturale pe timp de iarnă. Dușumeaua este ruptă în zeci de locuri. Multe geamuri sînt sparte. Cele cîteva scaune și bănci ale căminului stau nereparate de luni de zile. În sala de festivități nu se află decît un singur godin și acela stricat. Sala bibliotecii nu are nici sobă și nici mobilier. Căminul cultural numai a instituției culturale nu seamănă. Pereții din exterior sînt nevăruiți de ani de zile. Din bugetul căminului cultural nu s-au cheltuit decît 20 lei, deși căminul cultural duce lipsă de lămpi, petrol și altele. Cum pot fi atît de îngăduitori țăranii muncitori din Miroși cu nepăsarea organelor locale? Nu socot că a venit însfîrșit vremea să se pună capăt unei asemenea stări de lucruri de neîngăduit în care se află căminul cultural?

importanță, cum se zice a cincea roată la car. Și mai dureros este faptul că părerea aceasta greșită și dăunătoare dăinuiește chiar și la comitetul executiv al

sfatului popular raional. Aici, la raion, nu s-a depus străduință în vederea aprovizionării unităților culturale cu lemne de foc, cărbuni, gaz, pe timp de iarnă.

În comuna Crîngurile, de pildă, s-a construit prin

autoimpunere și muncă obștească un frumos local de cămin cultural. Frumos a rămas însă numai pe dinafară, pentru că pe dinăuntru plouă! Nimeni nu s-a îngrijit să repare acoperișul spart în mai multe

locuri. Deși iarna bate la ușă, tovarășii din comitetul executiv se fac că nu aud. Cît material pentru foc nu s-ar fi putut strînge de la gaterul care este la 100 metri distanță de sfatul popular? Mai este timp — spun ei. Este însă timpul să se termine neîntîrziat cu nepăsarea, spun mulți țărani muncitori, dornici de o activitate culturală bogată.

De aceste lipsuri nu este străină nici secțiunea culturală a sfatului popular raional Găești, care a lipsit căminele culturale de îndrumare și control. Așa se explică și faptul că unele comitete executive, ca cele din comunele

Morteni, Ciupa și altele, nici n-au auzit de Hotărârile Consiliului de Miniștri Nr. 1422 și 1542, cu privire la sarcinile ce revin sfaturilor populare în domeniul muncii culturale.

CONCLUZII

Așa cum reiese din raidul-anchetă făcut de redacția revistei noastre, unele sfaturi populare se îngrijesc îndeaproape de asigurarea condițiilor bune în vederea desfășurării unei munci culturale rodnice pe timpul iernii. Altele, dimpotrivă, socot această muncă ca o problemă de mică importanță. Sînt o seamă de comitete executive, printre care și cele din comunele Radomirești, raionul Drăgănești și Valea Mare, raionul Găești, care nu s-au învrednicit să procure de loc lemne și cărbuni de cultură, dînd dovadă de o neîngăduită nepăsare față de munca culturală.

Partidul a pus în fața întregului popor sarcina măreață a ridicării agriculturii țării noastre. Producții mari la hectar, vite de rasă, se pot obține numai învățînd pe țăranii muncitori cum să-și muncească în mod științific pământul, să crească vitele, însușindu-și experiența înaintaților a agriculturii sovietice. La căminul cultural, în casa de citit, la colțul roșu sau biblioteca sătească ță-

ranii muncitori au puțină să învețe agricultura nouă, științifică, să-și îmbogățească neîncetat cunoștințele, să se informeze asupra mersului evenimentelor în lume.

Folosind cu chibzuință timpul prețios al iernii, comitetele executive ale sfaturilor populare au puțină să facă cunoscute țăranilor muncitori diferitele măsuri și legi ale statului, să-și antreneze în punerea lor în viață. Este în interesul înseși al comitetelor executive regionale, raionale și comunale să se îngrijească pentru buna aprovizionare a unităților culturale sătești cu lemne de foc, gaz, lămpi și să se facă toate reparațiile necesare clădirilor.

Membri ai comitetelor executive, deputați, activiști culturali, țărani muncitori! Folosiți toate posibilitățile locale în vederea unei aprovizionări îndestulătoare a instituțiilor culturale cu cele necesare unei bune desfășurări a activității pe timpul iernii. Sprijinirea muncii de luminare a țărânimii muncitoare este o datorie cetățenească de frunte, de care trebuie să ne achem cu cinste.

Calea asigurării unei păci trainice în Europa

La începutul acestei săptămâni ziarele au publicat Nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite ale Americii. Documentul sovietic prezintă o mare importanță în rezolvarea unor probleme atât de însemnate, cum sînt crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice.

Încă în Nota sa din 24 iulie, guvernul U.R.S.S. a propus guvernelor celor trei puteri apusene convocarea unei conferințe pe întreaga Europă. La această conferință ar urma să se examineze probleme privitoare la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. La 4 august, guvernul U.R.S.S. a propus ca această problemă să fie discutată în cadrul unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Prezintă proiectul său de „Tratat general european de securitate colectivă în Europa”, guvernul sovietic s-a declarat gata să examineze și alte propuneri în această problemă.

Una din problemele de o însemnătate hotărîtoare pentru asigurarea securității în Europa o prezintă restabilirea cît mai grabnică a unității Germaniei într-un stat pașnic și democratic și încheierea tratatului de pace cu aceasta. Numai mergîndu-se pe acest drum, popoarele Europei vor fi ferite de primejdia unui nou atac din partea militaristilor germani.

Sînt oare guvernele puterilor apusene călăuzite de aceeași sinceră dorință de rezolvare a problemei Germaniei, așa cum este guvernul sovietic? Nu. Și faptele din ultima vreme vin să dovedească și mai mult politica primejdioasă pe care o duc guvernele țrilor apusene în legătură cu problema germană. Nu cu mult în urmă a avut loc la Londra o conferință separată a țărilor apusene. În zilele acestea s-au desfășurat la Paris lucrările unei noi conferințe asemănătoare. Acordurile încheiate la aceste conferințe întesc la înarmarea Germaniei apusene și înglobarea ei în grupările militariste ale puterilor apusene. Punerea în aplicare a unor asemenea măsuri ar duce la o amenințare a vieții și libertății popoarelor Europei.

Ducînd o neclintită politică de pace, guvernul sovietic face în Nota sa din 23 octombrie propuneri deosebit de însemnate menite să ducă la întronarea unei păci trainice în Europa. Guvernul Sovietic propune celor trei guverne apusene să examineze în comun problema retragerii trupelor de ocupație de pe teritoriul Germaniei răsăritene și apusene și să se treacă la retragerea trupelor de ocupație de îndată, fără alte amînări. Totodată, pentru a înlătura orice temeri privitoare la înarmarea uneia sau celeilalte părți a Germaniei, Nota sovietică ține seama de nevoia încheierii unui acord. Acest acord urmează să fie încheiat între U.R.S.S., Franța, Anglia și S.U.A., cu participarea R. D. Germane și Germaniei apusene privitor la efectivul, dislocarea și armamentul poliției de toate tipurile din Germania răsăriteană și apuseană.

Guvernul Sovietic propune în Nota sa din 23 octombrie convocarea în luna noiembrie a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri pentru examinarea următoarelor probleme:

1. Cu privire la restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice și ținerea alegerilor libere în întreaga Germanie;

2. Cu privire la retragerea de pe teritoriul Germaniei răsăritene și al Germaniei occidentale a trupelor de ocupație ale celor patru puteri;

3. Cu privire la convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în vederea examinării problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Propunerile U.R.S.S. răspund năzuințelor de pace a sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă, apără interesele și voința popoarelor dornice de pace din Europa.

Starea țărănimii din Germania apuseană se înrăutățește și este din ce în ce mai grea. Guvernul lui Adenauer nu a făcut nici cea mai neînsemnată reformă agrară. Prin toate măsurile pe care le ia, guvernul din Germania apuseană urmărește întărirea și mărirea marii proprietăți moșierești.

Suprafețe uriașe de pămînt se află în mîna unui mic grup de mari moșieri. Potrivit unor date întocmite chiar de guvernul lui Adenauer, 55 la sută din numărul total al gospodăriilor țărănești din Germania apuseană stăpînesc abia 10,9 la sută din întreaga suprafață arabilă. O mică socoteală ne arată că în familiile de țărani cu

Viața grea a țăranilor din Germania apuseană

gospodărie mică din Germania apuseană, un cap de locuitor are pînă la un pogon de pămînt, pe cînd în familiile marilor moșieri suprafața de pămînt arabilă stăpînită trece de 350 hectare pe cap de locuitor.

Situația țăranilor a devenit și mai proastă în urma folosirii unor suprafețe de pămînt în scopuri militare. Autoritățile de ocupație ale puterilor apusene (americane, engleze și franceze) confiscă pămînturile țăranilor pentru construirea de tabere militare, depozite, aerodromuri, poligoane de tragere și izgonește pe țărani de pe locurile lor natale. Sînt foarte

Hiroko Asahodoki, locuitor din orașul japonez Sapporo, se trezi într-o dimineață cu o durere cumplită în stomac. Simțea amar în gură, capul îi vijăia, temperatura mare și pe față îi apăruseră broboane de nădușeală... A fost dusă la punctul medical cel mai apropiat. Medicii și-au dat seama că este vorba de o intoxicație gravă.

Oare cu ce se intoxicase Hiroko Asahodoki? Răspunsul fu găsit repede. S-a stabilit că în ajun femeia mîncase orez, care după constatările organelor Ministerului Sănătății nu era bun pentru mîncă-

„Ajutorul” otrăvit

re. De-ar fi fost acest singurul caz, desigur că trecea ca un fapt neobservat. În curînd însă au început să vină plingeri din toate părțile că s-a pus în vânzare orez stricat, care era cauza a numeroase intoxicații.

Cum au reacționat față de o asemenea stare de lucruri, autoritățile japoneze? Ele n-au cutezat să tragă la răspundere pe furnizorii orezului. Nu au cutezat, pentru că furnizorii erau bancheri din Statele Unite ale Americii.

Nu este o noutate că Japonia îndură jugul imperialiștilor americani. Suprafețe foarte mari de pămînturi roditoare sînt re-

chiziționate de la țărani pentru a se construi pe ele baze militare americane.

Sub forma „ajutorii” Japoniei, ocupații americani înrobesc și exploatează sîngeros poporul japonez. Dacă aceasta se numește „ajutor”, atunci ce se cheamă jaf? — se întreabă pe bună dreptate oamenii simpli din Japonia. Astăzi nu numai Hiroko Asahodoki, o femeie din Sapporo, dar și milioanele de oameni ce muncesc se conving că „ajutorul” american este un „ajutor” otrăvit.

Din viața chinuită a țăranilor din colonii

Fotografia (din stînga) reprezintă un fapt obișnuit din viața de fiecare zi a țăranilor din Uganda. În această fotografie vedem o țărăncă din Uganda — colonie engleză — purtîndu-și copilul în spate la munca cîmpului. Și mai tragică este situația mamei cu mulți copii. Copiii sînt lăsați la voia întimplării, căutîndu-și de ale mîncării printre mormanele de gunoaie.

În cealaltă fotografie (de jos) putem vedea un grup de țărani din Kenia — tot colonie engleză — muncind din greu la plantațiile de ceai. Alături de ei se vede vătăful cu harapnicul în mînă. Și această fotografie reprezintă un aspect din viața zilnică a țăranilor din colonii.

dese cazurile cînd țăranii primesc ordine de evacuare și sînt obligați să-și părăsească gospodăria. În urma unor asemenea măsuri au fost confiscate în Germania apuseană un milion hectare, dintre care 500.000 hectare pămînt arabil, 70.000 țărani fiind alungați de pe pămînturile lor.

Peste capul țăranilor din Germania apuseană se abat greutăți peste greutăți. Așa, bunăoară, anul acesta țărănimii din partea de apus a Germaniei a avut mult de suferit de pe urma unor mari inundații care au distrus 30-50 la sută din recoltă. Pagubele

pricinuite trec de 400 milioane mărci. Guvernul nu a luat nici un fel de măsuri de ajutorare a celor sinistrați.

Furat și de puținul pămînt pe care îl are, jecmănit de concurența americană, țăranului din Germania apuseană i se pun în spinare angarale peste angarale. Impozitele care se plătesc azi în Germania apuseană s-au mărit cu 12-19 ori față de impozitele destul de mari din perioada dinainte de război. Astfel, un țăran care strînge o recoltă anuală în valoare de 1.226 mărci, este impus să plătească un impozit de 1.219 mărci. Or,

pentru a putea plăti o asemenea sumă, țăranul este nevoit să se îndatoreze.

Țăranii din Germania apuseană sînt datornici vinduți. Pînă și Ministerul Agriculturii de la Bonn a recunoscut că datorțiile gospodăriilor țăranilor cu gospodării mici și mijlocii au crescut de la trei miliarde mărci în 1948 la 5 miliarde în 1953.

Așa se face că peste 500.000 țărani au fost ruinați în ultimii ani și siliți să-și părăsească gospodăriile. Guvernul de la Bonn pregătesc noi măsuri care să ducă la înrăutățirea condițiilor de viață a țăranilor din Germania de apus, la înghițirea pămîntului lor de către marii moșieri.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Ca la Țarigrad pe vremuri...

Dacă sultanii Țarigradului schimbau pe vremuri domni în țara noastră cum schimba omul cămașa, de ce n-ar schimba tot așa secția culturală a sfatului popular raional T. Severin directorii de cămine culturale? Păi așa zău!

Treburile se întâmplă cam așa: ienicerul întors de pe teren, face plecătura cuvenită mai marelui secției culturale.

— Slăvite, ghiaurul învestit cu firman de director al căminului cultural, din comuna Severinești, nu-și face datoria.

— Să fie mazilit! ordonă șeful secției culturale. Ienicerul, descălecă în goană la Severinești și-l mazilește pe director.

— Pe cine punem în loc? întrebă careva.

Trimisul secției învârtește ochii peste mulțimea adunată.

— Pe asta — alege el fără să se intereseze dacă omul corespunde sau nu. Apoi, înmânează omului nedumerit, firmanul de ungere în scaun de conducător al activității culturale.

Peste o lună povestea începe iar.

— Slăvite, la Severinești directorul nu-și vede de treabă.

— Să fie mazilit! Și în felul acesta 5 directori ai căminului cultural au fost puși și scoși într-un an.

Alte soluții decât mazilirea nu s-or găsi oare prin părțile Severinului, pentru ca la căminul cultural din Severinești munca să meargă bine? N-ar fi bine să dispară metodele „A la Țarigrad”, așa cum au dispărut de mult cei ce mazileau și dădeau firmame?

Epigrame

Tovarășii de la secția „Băuturi” a cooperativei din comuna Cioara, raionul Turnu Măgurele, au luat dulapul bibliotecii căminului cultural, pentru a pune în el... sticle cu țuică.

„Iși zic — cu mina pe dulap —
Cei de la „Băuturi”, într-una:
— Păi ce, cărți-țuică, nu-i tot una?
Doar amindouă merg... la cap!”

...Iată ce crede... dulapul despre această faptă:

„Deși sint doar un biet dulap,
Eu înțeleg — și chiar ușor:
Că țuica merge tot la cap
O demonstrează... capul lor!”

Munca de colectări se desfășoară slab în raionul Buzău, deoarece membrii comitei de colectări de la sfatul popular raional activează numai prin adrese și procese verbale.

Planul desigur că nu iese
Cind au ca țeluri principale
Nu colectare de coreale,
Ci colectare de... adrese.

FLOAREA SOARELUI

— FABULA —
de PAVLO CLUCINA

Se lăuda odată floarea soarelui,
Cuprinsă toată de-ngîmfare multă:
Crescui — uitați-vă — cit roata
carului,
Pe mine, chiar și soarele m-ascultă.

Ba încă, într-atît m-a îndrăgit,
C-ajunge fața-mi s-o întorc nițel
Sau s-o aplec spre asfințit
Și, hop, s-apeacă după ea și el.

Dar asta nu-i nimica — ce știți voi??!
De-aș sta în loc, rămîne ținut.
Ajunge doar să-i strig: „Hei,
înapoi!”
Și soarele va asfinți la răsărit!

★
Povestea-i scrisă, măi firtați,
Anume pentru îngîmfați.
(din revista „Crocodil”)

(23)

Poposisem zilele trecute la sfatul popular din Dorobanțu, raionul Călărași. Calendarul din perete arăta ziua de 12 octombrie. Numai scriptele sfatului popular arătau că sîntem abia la începutul toamnei! Nu-mi venea să-mi cred ochilor. Din 1.720 hectare planificate pentru grâu, nu se însămînțaseră decît... 24! Stătea scris, negru pe alb.

— Ce-ai făcut ca să-i îndemni pe oameni să treacă la însămînțat? l-am întrebat eu pe tovarășul președinte Stoica Ion.

— Am făcut multe — mi-a răspuns el țanțoș din cale-afară. Am împărțit satul în 16 sectoare și am numit pentru fiecare sector cîte un responsabil să-i lămurească. Și am mai pus și un responsabil peste responsabili.

Cum i-au „lămurit” pe oameni cei 16 responsabili, asta am văzut-o ceva mai tîrziu, cînd m-am dus cu președintele și cu Ion Jianu, „responsabil peste responsabili”, să vedem cum arată ogoarele. Și am văzut pămînt din belșug, gras ca untul. Dar însămînțat nici măcar... de sămînță. Mi-arunca ochii tare amărit spre niște ogoare, prin care nici plugul nu trecuse.

— Ale cui sînt pămînturile astea? am întrebat eu.
— Păi asta-i a lui badea

Gheorghe, celălalt al lui Vasile... responsabilii noștri — mă lămurea președintele și „responsabilul peste responsabili”.

— Dar asta al cui e? am întrebat eu, arătînd un petec de pămînt împodobit cu

Chiriașul... căminului cultural

Căminul cultural din satul Valea Sasului, raionul Curtea de Argeș, avea, în afara sălii de spectacol, o sală de lectură și alta de bibliotecă. Acum nu le mai are, pentru că are în schimb pe... Gh. Schiopu.

Acesta nu e nici director, nici bibliotecar, ci numai... chiriaș al căminului cultural. S-a mutat acolo cu cățel, cu purcel, din dispoziția tovarășului Mihai Aurelian, președintele sfatului popular raional. Dînsul de multă vreme făcea curte locuinței lui Schiopu, din oraș. Și dacă a văzut că acesta nu se mută, nu l-a mai luat cu binișorul, ci cu... camionul, și l-a mutat la... căminul cultural din Valea Sasului!

Astfel, tovarășul Mihai Aurelian s-a dovedit a fi un bun șahist: cu o singură mutare a făcut mat... activitatea căminului cultural.

După corespondența trimisă de tovarășul Ion D. Constantin

ciulini și cu buruieni mai arătoase.

Și unde-l văd pe „responsabilul peste responsabili” că începe să se bilbite: „Păi, să vezi... Eu, măi Poznașule... nu știu... nu-mi aduc aminte... poate președintele...”

— Eu, nu știu — se scutură președintele. — După cîte-mi amintesc, parcă-i al lui... dar să spună mai bine Jianu, că tot el trebuie să știe mai bine...

„Responsabilul peste responsabili”, milc! Noroc că tocmai trecea pe acolo un gospodar care-i scoase din încurcătură:

— După cîte știu eu... și după cîte știe tot satul, pămîntul ăsta e al lui Ion Jianu.

Și-apoi se întoarse către Jianu:

— Cum bre, bade Ioane, uitați că pămîntul ăsta e al dumitale?

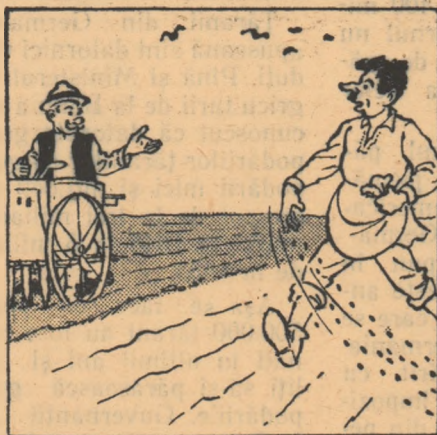
„Responsabilul peste responsabili” a amuțit deodată și luă drumul îndărăt spre sat, cu capul în pămînt. Am scos atunci din buzunar condei și hîrtie și am scris următoarele pentru gazeta de perete a comunei:

„Tovarășului Ion Jianu și celor 16 responsabili din Dorobanțu:

Atunci cînd îndemni pe alții
Să muncească mai degrabă,
Trebuie ca și tu însuși
Să pornești îndat' la treabă.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (24)

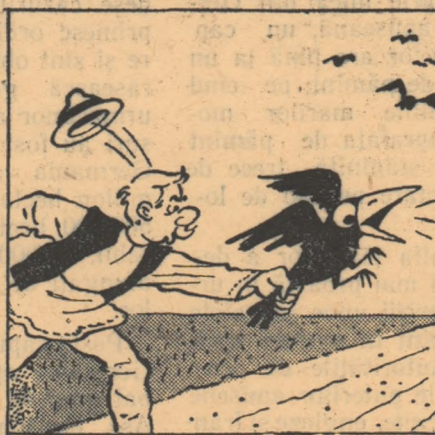
(Desen de F. Calafeteanu)

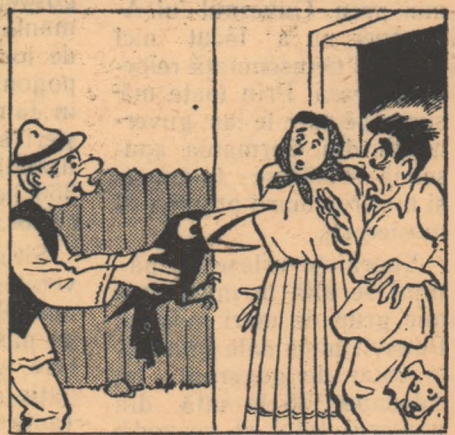
Moș Ardei:
— Vecine — ascultă-mă pe mine:
Așa cum semeni tu, nu-i bine!...

Moș Ardei:
— La mine-i grâu — la el... ospăț!...
La stai, că minte-o să-l învâț!

Moș Ardei:
— Hai la „stăpinu-tău”, să vadă
Ce „curci” mai crește; ca-n ogradă!...

Moș Ardei:
— Măcar c-o cioară să te alegi!
Că grâu de-acolo nu culegi!...